

सोमसुत् पु० सोमं सुतवान् सु-भूते क्तिप् । यज्ञार्थं क्त-
सोमसुतानिष्योङ्ने सि० कौ० ।

सोमसुता स्त्री इत० । नर्मदानद्याम् राजनि० । २बुधे पु०
सानोद्भववाद्योऽप्यत्र वधाययम् पुं स्त्री० । [साभिषवणे

सोमसुत्वन् पु० सोमं सुतवान् सु-भूते क्तिप् । क्तसोमर-
सोमसूत्र न० सोमस्य जज्ञस्य सूत्रमिव प्रणाली । १जलनिर्गम

प्रणाल्याम् शिवलिङ्गस्यगोरीपट्टस्य २जलनिर्गमस्थाने च
"सोमसूत्रं न लङ्घयेत्" तन्त्रम् । [रक्तकैरवे रत्नमा० ।

सोमाख्य न० सोमं क्ताभेदमाख्यातिवर्णेन सा+ख्या-क ।

सोमातिपूत पु० सोमोऽतिपूतो वाक्तो सुखभिन्नकिङ्क्षेण येन
अति+पू-कर्मणि क्त । क्ते सोमरसपाने आधिक्यात्
सुखभिन्ननासिकादिच्छिद्रैः सोमरसवमनकर्त्तरि तस्य
सौत्रामण्यामधिकारः सौत्रामण्यीशब्दे दृश्यः ।

सौल्लुगुष्ट त्रि० सह उल्लुगुष्टेन सादेशः । भूमौ पार्श्वपरि-
वर्त्तादियुक्ते १अश्वादौ हला० २सुते निन्दापरतया
निन्दाया वा सुतिपरतया युक्ते श्वाक्ये च ।

सौल्लुगुष्टन न सह उल्लुगुष्टनेन सादेशः । अन्यथास्थितस्य
अन्यरूपेण परिवर्त्तनसहिते वाक्ये (सुतिपरस्य निन्दा-
परतानिन्दापरस्य च सुतिपरता इत्येवं कल्पके वाक्ये) ।

सौष्यन्तोहोम पु० सौष्यन्तीं श्रुत्वापन्नामासन्नप्रसवां ज्ञात्वा
कार्यः होमः । सोमग्रन्थ्या आसन्नप्रसवाया हिताय
कर्त्तव्ये होमभेदे तत्प्रकारः सं० त० दृश्यः ।

सौकर्य न० सुकरस्य भावः कर्म वा ष्यञ् । १श्रुनायाय-
साध्यत्वे जटा० । २सुकरस्य कर्मणि च ।

सौखसुप्तिक त्रि० सुखसुप्तिं सुखेन शयनं पृच्छति ठञ् ।
प्रातःकाले सुखशयनप्रच्छके वेतालिकादौ हेमच० ।

सौखिक त्रि० सुखं प्रयोजनस्य ठक् । सुखाभिवाषिणि
(सौखिन) ।

सौख्य न० सुखमेव चाह० ष्यञ् । सुखे हेमच० ।

सौगत पु० सुगत एव ष्यञ् । १सुगते बुद्धभेदे हेमच० तस्येद-
मण् । २सुगतसम्बन्धिनि त्रि० । सुगतसत् सधीते ष्यञ् ।
३सुगतसताध्यायिनि त्रि० । [शब्द० ।

सौगन्ध न० सुधु गन्धोऽस्य स्वार्यं ष्यञ् । कर्तृणो रासकपूर्

सौगन्धिक न० सुधु गन्धः सुगन्धः सोऽस्यस्य ठत् स्वार्यं
ष्यञ् । १कह्लारे अमरः । २सुगन्धके पु० अमरः । सुगन्धेन
व्यवहरति ठक् । (गन्धी) ३सुगन्धव्यवहर्त्तरि त्रि० सेटि० ।
४पञ्चभेदे भा० ब० सौगन्धिकाहरणपर्व । [२सुगन्धौ ।

सौगन्ध्य न० सुगन्धस्य भावः ष्यञ् । १शब्द० । स्वार्यं ष्यञ् ।

सौचिक पु० सुधीं तत्कर्मसोमनसुपजीवति ठन् । (दरजी)

सोमनकारके अमरः । इन् । सौचि तथार्थं शब्द० ।

सौजन्य न० सुजनस्य भावः ष्यञ् । १सुजनतायां २सद-
व्यवहारे च "सौजन्यजन्यं यशः" मल्लिनाथः ।

सौखी स्त्री सुखं तदाकारोऽस्वस्याः अष् डोप् प्रथो०
शस्य सः । गजपिप्पल्याम् शब्दच० ।

सौत्र पु० पाणिन्यादिभिः सूत्रेण कर्मविशेषाय पठितः अण् ।
श्वाद्यादिदशगण्योयमिक्षेप सूत्रमात्रे कार्यभेदार्थं पठितम्
१धालष । सूत्रं यज्ञसूत्रमर्हति अण् । २विभ्रे हेमच० ।

सौत्रामणी स्त्री सूत्रामा इन्द्रो देवताऽस्य अष् मपूर्वत्वान्
न टिक्षोपः षत्वम् । इष्टिभेदे तत्र हि सुरापानं विप्र-
णां विहितम् । "सौत्रामण्यां सुरां पिबेत्" श्रुतिः ।
स च यज्ञः ऋद्धिकामस्य ब्राह्मणस्यैव कर्त्तव्यः तत्राधि-
कारिविशेषः कात्या० श्रौ० १६१ क० उक्तः । "ब्राह्मणयज्ञः

सौत्रामण्यं द्विकामस्य" सू० । "ब्राह्मणग्रहणं क्षत्रियवैश्य-
योर्निवृत्त्यर्थम्" कर्कः । "अग्निचित्तसोमयाजिसोमातिपूत-
सोमवामिनाम्" सू० "एभिश्च निमित्तैः सौत्रामण्यो भवति ।

तत्राग्निचित्तसोमयाजीति ग्रहणम् अग्निमतः सोम-
स्याङ् यथा स्यादिति स हि फलवान् निष्कलोऽग्नि-
रिति एवं च सत्यनिम्नत्सोमयागान्ते सौत्रामण्यो
भवति । ननु चानग्निमतोऽपि सोमस्याङ्गत्वेन सौत्रामण्यो
श्रूयते "सोमेनेद्वा सौत्रामण्या यजेतेति नैतदेवम्

अग्निं चित्वा सौत्रामण्या यजेतेत्यस्य वाक्यस्याग्निप्रकरणे
श्रुतत्वात् तदङ्गता युक्ता यस्य प्रकरणम् तस्यान्यदिधीय-
मानं तदङ्गमेव भवतीति न्याय्यम् । सोमेनेद्वा सौत्रामण्या
यजेतेति सौत्रामण्यीप्रकरणे पाठः तेन प्रसूतविपरिहृत्या

सोमस्यैव सौत्रामण्यङ्गता भवति न सौत्रामण्याः सो-
म्याङ्गता यथा "वाजपेयेनेद्वा वृहस्पतिष्वेन यजेतेति"
वाजपेयं प्रकृत्य विधानात् वाजपेयाङ्गता वृहस्पतिष्वस्य
तस्मान्नानग्निमति सोमे सौत्रामण्यो "सोमेनेद्वा सौत्रा-

मण्या यजेतेति किमर्थस्तर्हि पाठः अग्निमत् सोमस्यानु-
वादोऽयमित्यदोषः । यद्वाऽग्निं चित्त्वेत्यस्यैव शेषोऽयम्
अग्निमता सोमेनेद्द्वैत्ये तदुक्तं भवति । सोमातिपूतसोम-
वामिनोश्च सौत्रामण्यो भवति शाखान्तरव्यवसात् सो-

मातिपूतः सोमवाक्त्रो च ब्राह्मण एव न हि क्षत्रिय-
वैश्ययोरेतद्विशेषणमिति ननु च सोमकाथ्ये तयोरेपि
न्ययोधविधानम् तेन तदतिपवने बहसने च किमिति न
भवति नैतदेवं यदि नाम काथ्यापन्त्या धर्मप्राप्तिर्भवति न